

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/51/2018
Identifikačné číslo spisu: 1513235998
Dátum vydania rozhodnutia: 20.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1513235998.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Constat, s.r.o., so sídlom U smaltovny 1334/22, Holešovice, 170 00 Praha 7 (do 25.01.2018 podnikajúceho pod obchodným menom ConStat research, s. r. o., so sídlom Východní 192, 251 01 Čestlice), IČ: 284 31 855, Česká republika, zastúpeného JUDr. Marekom Letkovským, advokátom, so sídlom Legionárska 1/C, 831 04 Bratislava, proti žalovanému F.. X. Z., H.X., nar. X.XX.XXXX, bytom Z. XXX/XX, XXX XX R., o zaplatenie sumy 10.190,- € s príslušenstvom, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cob/303/2014-169 z 3. decembra 2015, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalobca m á proti žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd prvého stupňa“) rozsudkom č. k. 24Cb/5/2014-121 z 25. apríla 2014 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 10.190,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 1.02.2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania v sume 1.279,57 €, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti, týkajúcej sa zaplatenia úroku z omeškania, žalobu zamietol.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 1Cob/303/2014-169 z 3. decembra 2015 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania k rukám právneho zástupcu žalobcu v sume 668,60 € v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd preskúmal v medziach dôvodov odvolania, vrátane konania, ktoré mu predchádzalo (ust. § 212 ods. 1 OSP) a po preskúmaní veci napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 219 ods. 1 a 2 OSP ako vecne správny potvrdil. Z obsahu spisového materiálu odvolací súd

zistil, že žalobca si uplatnil proti žalovanému zaplatenie sumy 10.190,- € s príslušenstvom, ktorú žalobca zaplatil žalovanému ako zálohu na odmenu za právne služby a zálohu na súdny poplatok. Účastníci sa dohodli na poskytnutí právnych služieb žalovaným v súvislosti s vymáhaním pohľadávky žalobcu proti spoločnosti SkyEurope Airlines, a.s. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k správneému záveru, že žalovaný žiadne právne služby žalobcovi neposkytol a v súvislosti s vymáhaním pohľadávky nezaplatil ani žiadne poplatky.

3. K námietke žalovaného v odvolaní, že postupom súdu prvej inštancie mu bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že súd prvej inštancie pojednávanie nariadené na deň 25.04.2014 neodročil, ale vo veci konal a rozhodol, odvolací súd uviedol, že pod odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým súd znemožní účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva. Ak súd neumožní účastníkovi, resp. jeho zástupcovi, ktorý požiadal z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, zúčastniť sa na pojednávaní, odníme mu tým možnosť konať pred súdom. O takéto odňatie možnosti konať pred súdom však nejde v prípade, ak súd prvej inštancie rozhodne vo veci na pojednávaní v neprítomnosti riadne predvolaného účastníka konania podľa ust. § 115 ods. 2 OSP, teda ak bolo účastníkovi predvolanie na pojednávanie doručené najmenej 5 dní pred dňom konania pojednávania. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktorému žalovaný dňa 19. augusta 2012 udelil plnomocenstvo na zastupovanie v konaní. Predvolanie na pojednávanie nariadené súdom prvej inštancie na deň 25.04.2014 bolo právneému zástupcovi žalovaného doručené dňa 31.03.2014, teda v dostatočnom časovom predstihu pred konaním pojednávania. Dňa 24.04.2014 žalovaný splnomocnil na zastupovanie v konaní ďalšieho právneho zástupcu, ktorý s poukazom na ust. § 115 ods. 2 OSP dňa 25.04.2014 požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu nedostatku času na prípravu. Dôležitý dôvod na odročenie pojednávania v zmysle ust. § 101 ods. 2 OSP môže byť vyvodzovaný len zo skutočnosti, ktorá je vo vzťahu k prebiehajúcej súdnej konaní a nariadenému pojednávaniu so zreteľom na všetky okolnosti vážna (svojou povahou znemožňujúca každému účastníkovi občianskeho súdneho konania za rovnakých okolností účasť na súdnom pojednávaní), súčasne ospravedliteľná (všeobecne prijímaná ako odpustiteľná), nepredvídateľná (nepredvídaná alebo neočakávaná), neodvrátiteľná (neumožňujúca účastníkovi prijať opatrenie prekonávajúce príčinu neúčasti na pojednávaní) a náhla (vzhľadom na časové súvislosti nedovoľujúca účastníkovi uskutočniť kroky vedúce k jeho účasti na pojednávaní). Ako dôvod pre odročenie pojednávania nariadeného súdom prvej inštancie na deň 25.04.2014 však nemožno považovať nedostatok času na oboznámenie sa so spisom právnym zástupcom Advokátska kancelária MARCEL BIZNÁR, s.r.o., ktorého si žalovaný zvolil na zastupovanie v konaní popri pôvodnom právnom zástupcovi. Žalovaný bol vždy v konaní pred súdom prvej inštancie a kontinuálne je aj v odvolacom konaní zastúpený právnym zástupcom KRAUS & PARTNERS, s.r.o. Od 16.08.2013, kedy bol žalovanému doručený platobný rozkaz, proti ktorému dňa 21.08.2013 podal prostredníctvom ním zvoleného právneho zástupcu KRAUS & PARTNERS, s.r.o. odpor, mal žalovaný dostatočný časový priestor na zvolenie si ďalšieho právneho zástupcu, ak mal záujem byť v konaní zastupovaný v zmysle ust. § 48a OSP viacerými právnymi zástupcami. Skutočnosť, že tak urobil jeden deň pred pojednávaním a túto skutočnosť oznámil súdu ďalší právny zástupca žalovaného v deň pojednávania, nemôže byť na ujmu rýchlosti a hospodárnosti konania. Odvolací súd dospel k názoru, že zvolenie si ďalšieho právneho zástupcu na zastupovanie a nedostatok času na oboznámenie sa so spisom, nie je dôležitým dôvodom na vyhovie žiadosti o odročenie pojednávania v zmysle ust. § 101 ods. 2 OSP. Zvolenie si ďalšieho právneho zástupcu na zastupovanie v konaní môže byť len výnimočne dôvodom pre odročenie pojednávania. O takúto situáciu v danom prípade však nešlo, pričom žiadne výnimočné okolnosti alebo dôvody na odročenie pojednávania v žiadosti o odročenie pojednávania žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu ani netvrdil. Prípadná neschopnosť zorganizovať zastupovanie účastníka na požadovanej úrovni ide na ujmu účastníka alebo advokáta, nie však súdu (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/78/2010 z 20.04.2010). Ak za daného stavu súd prvej inštancie prejednal a rozhodol vec v neprítomnosti žalovaného a jeho právnych zástupcov, neodňal mu možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 221 písm. f/ OSP.

4. Odvolací súd nepovažoval za dôvodné ani ďalšie odvolacie dôvody uvádzané žalovaným, ktorý namietal chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie tvrdiac, že všetky úkony právnej služby, ktoré pre žalobcu vykonal, s ním konzultoval a pohľadávku žalobcu voči spoločnosti

SkyEurope Airlines, a.s. riadne uplatnil prihláškou v reštrukturalizačnom konaní. Odvolací súd upriamil pozornosť na to, že skutkové zistenie súdu nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 132 OSP, a to vzhľadom na to, že buď súd vzal do úvahy skutočnosť, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, resp. ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov, pričom ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie však jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosť, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplývala a nie je v danej veci ani logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti, vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 132 až § 135 OSP. V tomto prípade žalovaný poskytol súdu prvej inštancie v odpore, ako aj v odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým bol vyrubený súdny poplatok za odpor, výlučne tvrdenie o tom, že žalobcu nikdy nezastupoval. K odvolaniu žalovaný síce pripojil prihlášku žalobcu do reštrukturalizačného konania, avšak táto nebola žalovaným podpísaná, teda nešlo o úkon právnej služby žalovaného a navyše, žalovaný nepreukázal, že podpísanú prihlášku pohľadávky doručil riadne a včas reštrukturalizačnému správcovi, až s doručením ktorým sa spájajú účinky riadneho prihlásenia pohľadávky.

5. Odvolací súd sa ďalej stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že vzťah medzi účastníkmi, ktorý vznikol na základe dohody o poskytnutí právnych služieb, je obchodnoprávnym vzťahom, keďže účastníci pri uzavretí zmluvy vystupovali ako podnikatelia pri podnikateľskej činnosti. Vykonávanie advokátskej činnosti, aj keď ide o slobodné povolanie, je nepochybne v zmysle ust. § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka podnikaním a advokát poskytujúci právne služby je v súlade s ust. § 2 ods. 2 písm. c/ Obchodného zákonníka podnikateľom. Právna úprava premlčania je v Obchodnom zákonníku zakotvená autonómne a nezávisle od Občianskeho zákonníka. V danom prípade súd prvej inštancie správne posúdil otázku premlčania žalobcom uplatneného nároku podľa ustanovení Obchodného zákonníka, ktorý má prednosť pred Občianskym zákonníkom, pretože nárok vznikol medzi účastníkmi existujúceho obchodnoprávneho vzťahu, resp. na základe záväzku založeného medzi nimi, v rámci zmluvy, podliehajúcej režimu Obchodného zákonníka. Preto bolo potrebné aplikovať ustanovenia § 387 a nasl. Obchodného zákonníka, upravujúce premlčanie, a to konkrétne 4-ročnú premlčaciu dobu v zmysle ust. § 397 Obchodného zákonníka, ktorá nemohla začať plynúť skôr ako pripísaním peňažných prostriedkov poukázaných žalobcom na účet uvedený vo faktúre žalovaného. Nárok žalobcu, ktorý si tento uplatnil žalobou, doručenou súdu prvej inštancie dňa 18.06.2013, preto nebolo možné považovať za premlčaný. K námietke žalovaného, týkajúcej sa pozastavenia jeho advokátskej činnosti od januára 2014, odvolací súd uviedol, že nevykonávanie advokátskej činnosti žalovaným v súčasnosti nemá žiaden vplyv na vzájomné vzťahy účastníkov, vzniknuté pred týmto obdobím. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v spojení s ust. § 142 ods. 1 OSP tak, že v konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celkovej sume 668,60 €.

6. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, ktoré bolo doručené súdu prvej inštancie dňa 19.02.2016 a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie a žalobný návrh zamietol ako premlčaný a z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného. Zároveň navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky do doby vydania rozhodnutia vo veci samej pozastavil vykonateľnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie.

7. Žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) v dovolaní uviedol, že súd prvej inštancie ako miestne nepríslušný súd vydal platobný rozkaz sp. zn. 33Rob/1132/2013, proti ktorému bol podaný odpor, pričom vo veci platobného rozkazu bola splnomocnená spoločnosť KRAUS & PARTNERS, s.r.o. Z plnomocenstva založeného v spise je zrejmé, že v inej veci spoločnosť KRAUS & PARTNERS, s.r.o. splnomocnená nebola. Tvrdenie súdu prvej inštancie, že žalovaný bol v konaní zastúpený spoločnosťou KRAUS &

PARTNERS, s.r.o. je účelové, aby „mohlo byť odôvodnené odôvodnenie vydaného rozsudku zo dňa 25.04.2014, ktorý nerešpektoval list č. 1164/2014 zo dňa 24.04.2014 ku konaniu č. 24Cb/5/2014, ktorým zvolený právny zástupca X.. X. M., AK Marcel Biznár, s.r.o., Bajkalská 31, Bratislava žiadal o odročenie pojednávania a oznamoval práceneschopnosť odporcu“. Súd žiadosť o odročenie pojednávania dňa 25.04.2014 neakceptoval, pričom túto skutočnosť nedal právnenému zástupcovi na vedomie pred pojednávaním. Zo strany súdu prvej inštancie bolo porušené ustanovenie § 28 ods. 1 OSP - zástupcovi, ktorého si účastník zvolil, udelí písomne alebo ústne do zápisnice plnomocenstvo buď na celé konanie alebo len pre určité úkony. Z ust. § 31 OSP vyplýva, že ustanovený zástupca má rovnaké postavenie ako zástupca na základe plnomocenstva pre celé konanie, pokiaľ nebol ustanovený len pre určité úkony. Je preukázané, že žalovaný mal len jedného právneho zástupcu, a to X.. X. M.. Konaním súdu prvej inštancie boli porušené základné ústavné práva žalovaného na spravodlivý súdny proces, nebolo mu umožnené zúčastniť sa súdneho konania, verejne sa k veci osobne vyjadriť a predložiť dôkazy, ktoré preukazujú, že podaný žalobný návrh nezodpovedá skutočnému stavu. Súdu tiež vytýkal, že nerešpektoval námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, keďže zmluvou o predaji podniku bola v roku 2011 firma F.. X. Z., advokát odpredaná spoločnosti KRAUS & PARTNERS, s.r.o., Jasovská 23, Bratislava, ktorá sa stala právnym nástupcom firmy F.. X. Z. Z odvolania žalovaného podaného proti rozsudku súdu prvej inštancie je zrejmé, že ho podal sám žalovaný a ďalšie odvolanie podal právny zástupca X.. X. M.. Spoločnosť KRAUS & PARTNERS, s.r.o. v tomto konaní žalovaného nezastupovala, pričom súd nesprávne vyhodnotil doložené listiny v neprospech žalovaného. Žalobca nepreukázal žalovanému, že je právnym nástupcom bývalého klienta AKZENT media buying, s. r. o.

8. Dovolateľ ďalej namietal, že súdom prvej inštancie, ale ani odvolacím súdom neboli akceptované návrhy žalovaného, resp. jeho právneho zástupcu na pripojenie spisu o konkurznom konaní spoločnosti SkyEurope Airlines, a.s., z ktorého by bolo zrejmé, aké úkony žalovaný v tejto veci vykonal, s akým povereným pracovníkom žalobcu komunikoval a informoval ho o vykonaných úkonoch, prevzal doklady a vyúčtovanie v uvedenej veci. Dovolateľ poukázal na ust. § 236 OSP, podľa ktorého dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa a na ust. § 237 písm. b/ a písm. f/ OSP, podľa ktorých je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania a ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Do pozornosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dal dovolateľ aj hrubé porušenie ústavného práva na spravodlivé súdne konanie bez zbytočných prietahov nezávislým súdom.

9. K dovolaniu žalovaného zaslal žalobca písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že dovolacie dôvody uplatnené žalovaným (§ 237 ods. 1 písm. b/ a písm. f/ OSP) nie sú dané, v dôsledku čoho navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov dovolacieho konania v sume 334,94 €.

10. Námietka miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Bratislava nie je relevantná, pretože je nepochybné, že vo veci rozhodol vecne a miestne príslušný súd - Okresný súd Bratislava III, príslušnosť ktorého žalovaný navyše vôbec nespochybnil. K právnenému zastúpeniu uviedol, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že právny zástupca žalovaného KRAUS & PARTNERS, s.r.o. bol na pojednávanie riadne predvolaný, pričom svoju neúčast' neospravedlnil. Z listinných dôkazov založených v spise vyplýva, že žalovaný si zvolil za svojho zástupcu spoločnosť KRAUS & PARTNERS, s.r.o. a neskôr spoločnosť Advokátska kancelária MARCEL BIZNÁR, s.r.o., pričom pôvodné právne zastúpenie neukončil, avšak takýto postup žalovaného nie je v rozpore so zákonom. Právny zástupca KRAUS & PARTNERS, s.r.o. sa na pojednávanie nedostavil a svoju neúčast' neospravedlnil. Ďalší zástupca Advokátska kancelária MARCEL BIZNÁR, s.r.o. požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu, že sa nemohol pre krátkosť času pripraviť na pojednávanie. Súd prvej inštancie nemal dôvod akceptovať žiadosť o odročenie pojednávania zo strany zástupcu Advokátska kancelária MARCEL BIZNÁR, s.r.o., nakoľko právny zástupca KRAUS & PARTNERS, s.r.o. ako stále aktívny právny zástupca žalovaného, bol na pojednávanie riadne predvolaný, avšak nezúčastnil sa ho z vlastného rozhodnutia. Poukázal ďalej na to, že z predloženého plnomocenstva vyplýva, že zástupcom žalovaného bola Advokátska kancelária

MARCEL BIZNÁR, s.r.o., a nie ako žalovaný nesprávne uvádza „X.. X. M.“. Z právneho hľadiska ide totiž o dva rozdielne subjekty, keďže X.. X. M. je konateľom spoločnosti Advokátska kancelária MARCEL BIZNÁR, s.r.o. Argumentácia žalovaného v tomto smere je preto nesprávna, nepravdivá a účelová.

11. Námitka žalovaného ohľadne nedostatku pasívnej vecnej legitímácie je nedôvodná, pretože žalobca pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného v konaní náležite preukázal listinnými dôkazmi, výsledkom čoho bolo vydanie meritórneho rozhodnutia v prospech žalobcu. Predloženie zmluvy o predaji podniku žalovaným až v tejto fáze žalobca považuje za irelevantné a účelové, bez opory v reálnom stave veci. V konaní bolo tiež riadne preukázané a je nepochybné právne nástupníctvo žalobcu, pričom žalovaný až do podania dovolania právne nástupníctvo žalobcu nijakým spôsobom ani nespochybňoval.

12. Podľa názoru žalobcu, súd prvej inštancie vykonal všetky dôkazy, ktoré bolo potrebné vykonať na náležité zistenie skutkového stavu, pričom rozhodnutie, ktoré z dôkazov navrhnutých stranami súd vykoná, je výlučne na rozhodnutí súdu. Nevykonanie niektorého z navrhnutých dôkazov sa podľa ustálenej judikatúry nepovažuje za odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom, teda nepovažuje sa za dovolací dôvod v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „NS SR“) ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania v zmysle ust. § 470 ods. 4 CSP, po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (ust. § 424 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 CSP a contrario) najskôr skúmal, či sú splnené podmienky podľa ust. § 241 ods. 1 OSP, resp. § 429 CSP, podľa ktorých musí byť dovolateľ v dovolacom konaní zastúpený advokátom, okrem zákonom stanovených výnimiek. Z obsahu spisu vyplýva, že dovolanie v mene žalovaného podala obchodná spoločnosť KRAUS & PARTNERS, s.r.o., konajúca prostredníctvom konateľa, advokáta F. X. Z., H.X.. Svoje oprávnenie na zastupovanie žalovaného v dovolacom konaní táto spoločnosť preukazovala originálom plnomocenstva zo dňa 10. februára 2016 (č. l. 180 spisu). Z výpisu obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sro, Vložka číslo: 74919/B dovolací súd zistil, že obchodná spoločnosť KRAUS & PARTNERS, s.r.o., ktorej jediným predmetom činnosti bolo poskytovanie právnych služieb, zanikla dňa 6. júna 2017 (t.j. po podaní dovolania) v dôsledku zlúčenia so spoločnosťou ENERGOCORP, s.r.o., so sídlom Žehrianska 14, 851 07 Bratislava, IČO: 31 338 607. Podľa názoru dovolacieho súdu zánikom uvedenej obchodnej spoločnosti zaniklo aj plnomocenstvo, ktoré jej žalovaný udelil dňa 10.02.2016 na zastupovanie v dovolacom konaní, a to aj napriek tomu, že KRAUS & PARTNERS, s.r.o. má svojho právneho nástupcu v podobe spoločnosti ENERGOCORP, s.r.o. Spoločnosť ENERGOCORP, s.r.o. však nemá v predmetne činnosti zapísané poskytovanie právnych služieb a jej konateľ Q. H. nie je advokátom, preto je vylúčené, aby táto spoločnosť (ako právny nástupca KRAUS & PARTNERS, s.r.o.) mohla v dovolacom konaní zastupovať dovolateľa. S prihliadnutím k tomu, že dovolanie spísal sám žalovaný, ktorý ako bývalý advokát spĺňa podmienku vysokoškolského právnického vzdelania druhého stupňa v zmysle ust. § 468 CSP, mal dovolací súd za osvedčenú existenciu výnimky z povinného zastúpenia dovolateľa advokátom podľa ust. druhej vety § 241 ods. 1 OSP, resp. § 429 ods. 2 písm. a/ CSP (dovolateľom je fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa).

14. Následne dovolací súd skúmal, či dovolanie žalovaného smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

15. Z obsahu spisu vyplýva, že dovolanie žalovaného proti rozsudku odvolacieho súdu bolo doručené súdu prvej inštancie dňa 19.02.2016. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorý v ustanovení § 473 zrušil Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (zákon č. 99/1963 Zb.). Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 CSP (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ust. § 236, § 237 a § 238 OSP, teda procesnej právnej úpravy, platnej a účinnej v čase, keď žalovaný podal predmetné dovolanie.

16. Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 OSP, dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

17. Podľa ustanovenia § 238 ods. 1 OSP, dovolanie je prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. Podľa odseku 2 vyššie citovaného ustanovenia je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa odseku 3 vyššie citovaného ustanovenia je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 OSP.

18. V preskúmvanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý však nevykazuje znaky rozsudku uvedené v ust. § 238 ods. 2 a 3 OSP. Z uvedeného dôvodu dovolanie voči potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu nie je prípustné.

19. Dovolanie by tak bolo prípustné iba vtedy, ak by konanie, v ktorom bol napadnutý rozsudok vydaný, bolo postihnuté niektorou zo závažných procesných väd uvedených v ust. § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ OSP.

20. Ustanovenie § 237 ods. 1 OSP pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak je konanie, v ktorom bolo napadnuté rozhodnutie vydané, postihnuté niektorou z väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia, t. j. ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo súd bol nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

21. Dovolateľ v dovolaní nenamietal žiadnu vadu konania majúcu za následok prípustnosť dovolania podľa ust. § 237 písm. a/, c/, d/, e/, g/ OSP a existenciu takejto vady nezistil z úradnej povinnosti (ex off) ani odvolací súd. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

22. Dovolateľ v dovolaní výslovne namietal vadu konania podľa ust. § 237 ods. 1 písm. b/ OSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania a namietal tiež aj vadu konania podľa ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Vadu konania podľa ust. § 237 ods. 1 písm. b/ OSP dával dovolateľ do súvislosti s tým, že údajne nebol v konaní pasívne vecne legitimovaný. Vadu konania podľa ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP videl zase v tom, že súd prvej inštancie nerešpektoval žiadosť jeho právneho zástupcu - Advokátska kancelária MARCEL BIZNÁR, s.r.o. zo dňa 24.04.2014 o odročenie pojednávania. Namietal tiež, že súdy oboch inštancií neakceptovali návrhy žalovaného a jeho právneho zástupcu na doplnenie dokazovania pripojením konkurzného spisu úpadcu SkyEurope Airlines, a.s., vo veci konal miestne nepríslušný okresný súd, bola porušená zásada rovnosti účastníkov tvrdením súdu prvej inštancie, že v konaní bol žalovaný zastupovaný spoločnosťou KRAUS & PARTNERS, s.r.o., pričom právnym zástupcom bol X.. X. M., AK Marcel Biznár, s.r.o., Bajkalská 31, Bratislava, ktorý žiadal o odročenie pojednávania a oznámil práceneschopnosť žalovaného. Súd žiadosť o odročenie pojednávania dňa 25.04.2014 neakceptoval a túto skutočnosť nedal právnemu zástupcovi pred konaním pojednávania ani na vedomie. Zo strany súdu prvej inštancie bol porušený § 28 ods. 1 OSP a § 31 OSP, keďže žalovaný mal len jedného právneho zástupcu, a to X.. X. M.. Konaním súdu prvej inštancie boli porušené základné

ústavné práva žalovaného na spravodlivý proces, nebolo mu umožnené zúčastniť sa pojednávania, verejne sa k veci vyjadriť a predložiť dôkazy preukazujúce, že žaloba nezodpovedá skutočnému stavu. Namietal tiež, že žalobca nepreukázal, že je právnym nástupcom jeho bývalého klienta AKZENT media buying, s.r.o.

23. K vade tvrdenej dovolateľom podľa ust. § 237 ods. 1 písm. b/ OSP dovolací súd uvádza nasledovné: Spôsobilosť byť účastníkom konania znamená spôsobilosť mať procesné práva a povinnosti, ktoré zákon priznáva účastníkom (ust. § 19 OSP). Túto spôsobilosť má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti, inak len ten, komu ju priznáva zákon. Spôsobilosť byť účastníkom konania majú fyzické osoby, právnické osoby, ako aj štát. Spôsobilosť fyzickej osoby mať práva a povinnosti vzniká narodením a zaniká smrťou (ust. § 7 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka). Nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania predstavuje neodstrániteľnú podmienku konania, na ktorú musí súd ex offo prihliadať v každom štádiu konania a táto má za následok zastavenie konania. Za žalovaného je označená fyzická osoba, ktorá je riadne označená menom, priezviskom, dátumom narodenia a bydliskom a táto má spôsobilosť byť účastníkom konania v zmysle ust. § 19 OSP. Od spôsobilosti byť účastníkom konania je potrebné odlišovať tzv. vecnú legitímáciu účastníka (aktívnu alebo pasívnu), ktorá znamená hmotnoprávny vzťah účastníka konania k prejednávanej veci. Má ju iba ten, kto je subjektom hmotnoprávneho vzťahu, ktorý bol predmetom rozhodovania vo veci samej. Vadu konania podľa ust. § 237 ods. 1 písm. b/ OSP dával dovolateľ do súvislosti s tým, že (údajne) nebol v konaní pasívne vecne legitímovaný. Uvedená dovolacia námietka je bez právnej relevancie k vade v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. b/ OSP. V tomto smere dovolací súd konštatuje, že vecná legitímácia a jej nedostatok je z hľadiska prípustnosti dovolania právne bezvýznamná (viď R 34/1993). S poukazom na vyššie uvedené dovolací súd uzaviera, že prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. b/ OSP nie je daná.

24. Dovolateľ ďalej v dovolaní namietal vadu konania podľa ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP, s poukazom na to, že súd prvej inštancie mu mal odňať možnosť konať pred súdom tým, že neakceptoval žiadosť jeho nového právneho zástupcu - Advokátska kancelária MARCEL BIZNÁR, s.r.o. zo dňa 24.04.2014 o odročenie pojednávania (založená je v spise na č. l. 110). Dovolací súd upriamuje pozornosť na to, že rovnakú námietku vzniesol žalovaný aj v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie, pričom odvolací súd sa ňou podrobne zaoberal na stranách 5 a 6 odôvodnenia napadnutého rozsudku, so závermi ktorého sa dovolací súd stotožňuje. Žalovaný na zastupovanie v spore splnomocnil právnickú osobu poskytujúcu právne služby KRAUS & PARTNERS, s.r.o., Bratislava na základe plnej moci z 19.08.2013 (založená je v spise na č. l. 32), z ktorej vyplýva, že žalovaný splnomocnil uvedenú advokátsku kanceláriu, aby ho obhajovala, resp. vo všetkých právnych veciach zastupovala, aby vykonávala všetky úkony, prijímala doručované písomnosti, podávala návrhy a žiadosti, uzavierala zmluvy, uznávala uplatnené nároky, vzdávala sa nárokov, podávala opravné prostriedky a vzdávala sa ich, vymáhala nároky, plnenie nárokov prijímala, ich plnenie potvrdzovala, dedičstvo odmietala alebo neodmietala, menovala rozhodcu a uzavierala rozhodcovské zmluvy, a to všetko aj vtedy, ak je podľa právnych predpisov potrebné osobitné splnomocnenie. Dovolací súd nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že plná moc bola udelená len na podanie odporu proti platobnému rozkazu, pretože takéto obmedzenie z jej obsahu nevyplýva. Navyše, plnomocenstvo udelené advokátovi pre celé konanie nemožno obmedziť, pričom advokát je oprávnený dať sa zastupovať iným advokátom ako ďalším zástupcom, prípadne advokátskym koncipientom, ktorého zamestnáva (§ 25 OSP). Tomuto právnenému zástupcovi bolo doručené aj predvolanie na pojednávanie vytýčené na deň 25. apríla 2014, pričom doručené mu bolo už dňa 31. marca 2014. Uvedený právny zástupca sa však na pojednávanie súdu nedostavil. Dňa 24.04.2014 bola súdu prvej inštancie doručená žiadosť o odročenie pojednávania, prílohou ktorej je plná moc z 24.04.2014, na základe ktorej žalovaný splnomocnil na zastupovanie v predmetnom konaní Advokátsku kanceláriu MARCEL BIZNÁR, s.r.o., Bratislava (založená je v spise na č. l. 111). Dôvodom odročenia bol nedostatok času na prípravu na pojednávanie, pričom právny zástupca zároveň ospravedlnil neúčast' žalovaného na pojednávaní z dôvodu jeho práceneschopnosti, avšak súdu nepredložil vyjadrenie ošetrojúceho lekára v zmysle ust. § 119 ods. 3 OSP, preukazujúce uvedenú skutočnosť. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku správne konštatoval, že Advokátsku kanceláriu MARCEL BIZNÁR, s.r.o. si žalovaný zvolil na zastupovanie v konaní popri pôvodnom právnom zástupcovi KRAUS & PARTNERS, s.r.o., ktorý mal dostatočný časový priestor na prípravu na pojednávanie súdu, na ktoré

bol riadne predvolaný, avšak nezúčastnil sa ho. Odvolací súd dospel preto k správne mu záveru, že zvolenie si ďalšieho právneho zástupcu na zastupovanie v konaní, ktorý deň pred nariadeným pojednávaním požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu nedostatku času na oboznámenie sa so spisom, nemožno považovať za dôležitý dôvod na odročenie pojednávania v zmysle ust. § 101 ods. 2 a ust. § 119 OSP. Pokiaľ súd prvej inštancie vec prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 25. apríla 2014, neodňal tým žalovanému možnosť konať pred súdom. Pokiaľ ide o tvrdenie dovolateľa, že súd prvej inštancie jeho novému právne mu zástupcovi nedal na vedomie, že jeho žiadosť o odročenie pojednávania neakceptuje, odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu vyplýva opak. Na č. 1. spisu 112 je zažurnalizovaná odpoveď Okresného súdu Bratislava III, že pojednávanie nebude odročené, nakoľko nie sú pre takýto postup splnené zákonné predpoklady. Odpoveď bola právne mu zástupcovi doručovaná v deň pojednávania (50 minút pred začatím pojednávania) na e-mailovú adresu, ktorú uviedol vo svojej žiadosti.

25. Podľa ustálenej judikatúry NS SR, pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ OSP sa rozumie taký vadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho subjektívnych práv a právom chránených záujmov. Zo znenia zákona „ak sa postupom súdu účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom“ vyplýva, že následok v podobe znemožnenia realizácie procesných oprávnení účastníka občianskeho súdneho konania musí byť v príčinnej súvislosti s nesprávnym procesným postupom súdu, teda s porušením procesných predpisov upravujúcich konanie pred súdom. Odňatie možnosti konať pred súdom ustanovenie § 237 ods. 1 písm. f/ OSP dáva do súvislosti výslovne s faktickou činnosťou súdu, a nie s rozhodnutím súdu alebo právne m posúdením veci.

26. Po preskúmaní veci dovolací súd dospel k názoru, že v posudzovanom prípade procesný postup súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu prebiehal v zmysle právne j úpravy Občianskeho súdneho poriadku a umožňoval dovolateľovi (žalovanému) zúčastniť sa na úkonoch prvoinštančného a odvolacieho súdu. Skutočnosť, že dovolateľ alebo jeho právny zástupca túto možnosť nevyužili, nemá za následok odňatie možnosti žalovanému konať pred súdom v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP, teda v preskúmvanej veci nebola splnená podmienka prípustnosti dovolania v zmysle citovaného ustanovenia OSP. K námietke dovolateľa o údajnom porušení jeho ústavného práva na spravodlivé súdne konanie bez zbytočných prieťahov, dovolací súd poukazuje na ustálenú judikatúru NS SR, ktorá prieťahy v konaní nepovažuje za dôvod, zakladajúci (bez ďalšieho) procesnú vadu konania v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP (k uvedenému porovnaj napríklad uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo/37/2003 z 29. júla 2003, ktoré bolo uverejnené v časopise Zo súdne j praxe pod č. 4/2005).

27. K dovolateľom namietanej neúplnosti, resp. nesprávne sti skutkových zistení a nedostatočnosti vykonania dokazovania, dovolací súd uvádza, že nejde o vadu, ktorá by zakladala prípustnosť dovolania podľa ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP, pretože v občianskom súdne m konaní súd rozhoduje o tom, ktoré dôkazy vykoná a dôvodnosť návrhov účastníkov na doplnenie dokazovania posudzuje so zreteľom na to, či a v akom rozsahu je potrebné doplniť doterajší stav dokazovania. Nevykonanie dôkazu navrhnutého účastníkom, resp. vykonanie iného dôkazu na zistenie skutkového stavu veci nemožno považovať za postup, ktorým by súd účastníkovi odňal možnosť konať pred súdom (R 6/2000). Rozhodovanie o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané, patrí výlučne na posúdenie súdu, a nie účastníka. Ak teda v priebehu občianskeho súdneho konania súd nevykoná všetky navrhnuté dôkazy na zistenie skutkového stavu, nezakladá to vadu konania v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP, pretože to nemožno považovať za znemožnenie uplatnenia procesných práv, ktoré účastník mohol uplatniť, avšak v dôsledku procesného postupu súdu z nich bol vylúčený. Pre úplnosť dovolací súd uvádza, že v dovolacom konaní nie je dovolací súd oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení súdmi nižšieho stupňa už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní je dokazovanie vylúčené. Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie a ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania.

28. Bez právnej relevancie vo vzťahu k vade konania podľa ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP je aj námietka miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Bratislava II, ktorý vydal platobný rozkaz č. k. 33Rob/1132/2013-30 z 2. augusta 2013. Tým, že žalovaný podal proti nemu včas odpor s odôvodnením vo veci samej, sa tento platobný rozkaz ex lege zrušil (§ 174 ods. 2 OSP) a vec bola následne prejednávaná a rozhodnutá Okresným súdom Bratislava III. Stalo sa tak na základe postúpenia veci, ktorému predchádzala námietka miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Bratislava II vznesená žalovaným v odpore proti platobnému rozkazu (t. j. pri prvom úkone, ktorý mu patril) a rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, že na konanie vo veci je miestne príslušný Okresný súd Bratislava III (uznesenie z 11.12.2013, č. k. 3Ncb/90/2013-52). V ďalšom priebehu konania už žalovaný miestnu príslušnosť vo veci konajúceho okresného súdu nespochyboval. Je teda zrejmé, že žalovanému nebolo postupom súdu odopreté jeho procesné právo namietať, že žalobca podal návrh na vydanie platobného rozkazu na miestne nepríslušný okresný súd, žalovaný toto právo aj využil a jeho námietka miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Bratislava II bola vybavená spôsobom, ktorý predpokladal vtedy účinný procesný predpis (OSP).

29. S poukazom na vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie žalovaného nie je procesne prípustné, preto ho podľa ust. § 447 písm. c/ CSP odmietol.

30. Keďže dovolanie žalovaného dovolací súd odmietol, nerozhodoval už o návrhu dovolateľa na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia (§ 243 OSP, resp. § 444 ods. 1 CSP).

31. V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (ust. § 453 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (ust. § 451 ods. 3, veta druhá CSP).

32. Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (ust. § 451 ods. 2 v spojení s ust. § 393 ods. 2, druhá veta CSP a ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.